

[Ivar Nørgaard]

Jeg deler udenrigsministerens glæde over, at der her i Folketinget kan samles bred enighed om vor markedspolitik, så meget des mere som de konkrete punkter i dagsordenen – som SF og VS og Fremskridtspartiet endnu ikke har tilsluttet sig formelt – har de tre partier konkret tilsluttet sig, idet jeg, endnu ikke i hvert fald, har hørt nogen indvendinger mod de tre punkter. Hvis hele det samlede Folketing kan være enig om, at det er det, vi skal give som signal til omverdenen, så er vi stærkt stillet. Ikke blot når vi har formandskabet, som hr. Niels Helveg Petersen lægger så megen vægt på, men også når vi fortsat skal føre dansk markedspolitik. Det er virkelig væsentligt for en hvilken som helst regering at vide, at der er dette brede fællesskab om disse grundsynspunkter.

Derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at vi i sådan en debat får trukket frem, hvad vi forstår ved nogle af de ord, vi siger vi er enige om. Jeg vil her navnlig koncentrere mig om to områder, som kan give anledning til forskellig fortolkning. Det ene er et spørgsmål om vores afvisning af harmonisering af afgifter og moms, og det andet er spørgsmålet om Norden i forhold til EF.

Hvad først angår spørgsmålet om harmonisering af moms og afgifter, så er det værd at tage udgangspunkt i artikel 17 i Enhedsakten, som jo vil ændre artikel 99 i Romtraktaten ganske lidt, men hvor der nu skal stå:

»... i det omfang en sådan harmonisering« – og det er altså harmonisering af moms og afgifter – »er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 8 A fastsatte frist«.

Man siger altså, at man tilstræber at harmonisere moms og afgifter inden 1992, i det omfang disse ting er nødvendige for at sikre det indre marked. Det er jo ret u håndgribeligt, sådan som det her er formuleret, men så sent som i går var markedsudvalget inviteret til et møde med den hollandske statssekretær, som befandt sig her i byen, og ham havde vi nogle drøftelser med netop om denne sag.

Det er jo tydeligt, at der er ret bestemte fortolkninger i de mere unionsglade EF-lande, som afviger fra de fortolkninger, som i hvert fald Socialdemokratiet mener er den danske fortolkning. Derfor er det ret vigtigt, at vi får præciseret, om det ikke kun er Socialdemokratiet, der fortolker sådan.

I går havde jeg rig lejlighed til at præcisere, hvad der var Socialdemokratiets opfattelse, men man kan altså komme noget i tvivl, når hr. Bjørn Elmquist kommer her op på talerstolen og siger, at der er jo spørgsmålet om ordene »harmonisering« og »tilpasning«.

Man får jo det indtryk, at hr. Bjørn Elmquist definerer det sådan, at ordet »harmonisering« dækker »fuldkommen tilpasning«, mens »tilpasning« det er »ufuldkommen harmonisering«.

Jeg forstod på udenrigsministeren, at han havde den anden fortolkning, idet udenrigsministeren sagde, at der var jo ingen, der sagde, at det skulle betyde, at vi skulle nå den fuldkomne harmonisering, og de er dog partifæller, ordføreren for Venstre og udenrigsministeren.

Udenrigsministeren fortolker altså ordene »harmonisering« og »tilpasning« identisk. At tilpasse, det kan man godt, men hvis det skal være fuldkommen – det er der ingen der siger det skal være. Og så kalder udenrigsministeren »tilpasning« og »harmonisering« for det samme, hvad hr. Bjørn Elmquist ikke gør.

Vores opfattelse er, og det er den fortolkning, jeg tillod mig at sige til den hollandske statssekretær i går, altså viceministeren for europæiske anliggender i Holland, at den danske fortolkning er, at man i Danmark ønsker at fastlægge sit afgifts- og moms niveau efter, hvad der er politisk enighed om i Danmark med hensyn til den fordelingspolitik, der skal føres. Det er klart, at man kan forestille sig, at et meget borgerligt flertal i dette land kan komme til det resultat, at det vil ned med både momsen og afgifterne. Det er selvfølgelig o.k. ud fra vores holdning til EF. Vi vil modarbejde det, alt hvad vi kan, i Danmark, men vi vil bare selv bestemme. Det skal ikke være EF, der bestemmer, hvordan vores momsats eller afgiftssatser skal være.

Så sagde han: jamen det kunne han ikke forstå, for Danmark havde jo tilsluttet sig pakken. Danmark havde jo tilsluttet sig The Single Act, sagde han, og dér stod jo, og så citerede han artikel 17.

Jamen vores minister, både vores statsminister og vores udenrigsminister – fortalte jeg ham – har under hele den debat, der var i forbindelse med folkeafstemningen, udtrykkelig gjort opmærksom på, at selvfølgelig er